

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék (Węgry) w dniu 31 stycznia 2023 r. – Budapest Főváros IV. Kerület Újpest Önkormányzat Polgármesteri Hivatala/Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

(Sprawa C-46/23, Újpesti Polgármesteri Hivatal)

(2023/C 127/25)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Budapest Főváros IV. Kerület Újpest Önkormányzat Polgármesteri Hivatala

Druga strona postępowania: Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 58 ust. 2, w szczególności lit. c), d) i g), ogólnego rozporządzenia o ochronie danych ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że krajowy organ nadzorczy, wykonując swoje uprawnienia naprawcze, może nakazać administratorowi lub podmiotowi przetwarzającemu usunięcie danych osobowych przetwarzanych niezgodnie z prawem nawet bez wyraźnego żądania osoby, której dane dotyczą, na podstawie art. 17 ust. 1 RODO?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi, że organ nadzorczy może nakazać administratorowi lub podmiotowi przetwarzającemu usunięcie danych osobowych przetwarzanych niezgodnie z prawem nawet bez żądania osoby, której dane dotyczą, czy może on tego dokonać niezależnie od tego, czy dane osobowe zostały uzyskane od osoby, której dane dotyczą, czy też nie zostały od niej uzyskane?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz.U. 2016, L 119, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Markkinaoikeus (Finlandia) w dniu 1 lutego 2023 r. – Alajärven Sähkö Oy i in., Elenia Verkko Oyj/Energiavirasto

(Sprawa C-48/23, Alajärven Sähkö i in.)

(2023/C 127/26)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Markkinaoikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Alajärven Sähkö Oy i in., Elenia Verkko Oyj

Druga strona postępowania: Energiavirasto

Pytania prejudycjalne

- 1) Jakie uzasadnienie należy przytoczyć i uwzględnić przy ocenie kwestii, w jakich sytuacjach dochodzi do ingerencji w kluczowe uprawnienia i obowiązki regulacyjne krajowego organu regulacyjnego w sposób, który narusza niezależność krajowego organu regulacyjnego w myśl art. 57 ust. 4 i 5 dyrektywy w sprawie rynku wewnętrznego energii elektrycznej ⁽¹⁾, a w jakich sytuacjach chodzi o ogólne wytyczne, niezwiązane z uprawnieniami i obowiązkami regulacyjnymi w rozumieniu art. 59 dyrektywy w sprawie rynku wewnętrznego energii elektrycznej?

- 2) Czy zmianę przepisów krajowych w sposób przedstawiony powyżej (pkt 13, 14, 16 i 17 oraz w szczególności pkt 36–41 niniejszego wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym), której celem było wpłynięcie na ceny dystrybucji energii elektrycznej w sposób przedstawiony na etapie prac przygotowawczych nad zmianą ustawy poprzez dokonanie w krajowej ustawie o rynku energii elektrycznej zmian dotyczących otoczenia regulacyjnego dla operatorów systemów, które to zmiany same w sobie nie stanowiły wprowadzie bezpośredniej ingerencji ani w taryfy przesyłowe lub dystrybucyjne, ani w metody ich obliczania, ale wskutek których krajowy organ regulacyjny musiał zmienić stosowane przez siebie metody kontroli w środku okresu kontrolnego, należy uznać za zgodną z art. 57 ust. 4 i 5 dyrektywy w sprawie rynku wewnętrznego energii elektrycznej w odniesieniu do wymogu niezależności organu regulacyjnego?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniającej dyrektywę 2012/27/UE (Dz.U. 2019, L 158, s. 125).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Satversmes tiesa (Łotwa)
w dniu 1 lutego 2023 r. – AZ, 1Dream OÜ, Produktech Engineering AG, BBP, Polaris Consulting
Ltd/Latvijas Republikas Saeima**

(Sprawa C-49/23, 1Dream si in.)

(2023/C 127/27)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Satversmes tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: AZ, 1Dream OÜ, Produktech Engineering AG, BBP, Polaris Consulting Ltd

Druga strona postępowania: Latvijas Republikas Saeima

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy uregulowanie krajowe, na podstawie którego sąd krajowy rozstrzyga w przedmiocie konfiskaty korzyści pochodzących z przestępstwa w odrębnym postępowaniu dotyczącym mienia uzyskanego niezgodnie z prawem, które to postępowanie toczy się niezależnie od głównego postępowania karnego jeszcze przed stwierdzeniem popełnienia przestępstwa i przed uznaniem danej osoby za winną jego popełnienia, i które to uregulowanie jednocześnie przewiduje konfiskatę na podstawie materiałów pochodzących z akt sprawy karnej, jest objęte zakresem stosowania dyrektywy 2014/42 (¹), w szczególności jej art. 4, i decyzji ramowej 2005/212 (²), w szczególności jej art. 2?
- 2) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy należy uznać, że pojęcie „nakaz konfiskaty” w rozumieniu dyrektywy 2014/42, w szczególności jej art. 8 ust. 6 zdanie drugie, obejmuje nie tylko orzeczenia sądowe stwierdzające, że mienie zostało uzyskane niezgodnie z prawem i nakazujące jego konfiskatę, lecz także orzeczenia kończące postępowanie dotyczące mienia uzyskanego niezgodnie z prawem?
- 3) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie, czy uregulowanie, które nie przewiduje prawa osób związanych z mieniem do zaskarżenia nakazów konfiskaty, jest zgodne z art. 47 karty i art. 8 ust. 6 zdanie drugie dyrektywy 2014/42?
- 4) Czy zasadę pierwszeństwa prawa Unii należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie temu, aby sąd konstytucyjny państwa członkowskiego, który rozpatruje skargę konstytucyjną na uregulowanie krajowe uznane za niezgodne z prawem Unii, stwierdził, że zastosowanie ma zasada pewności prawa i że skutki prawne tego uregulowania zostają tymczasowo utrzymane w mocy do chwili ustalonej w orzeczeniu sądu konstytucyjnego jako chwila, od której sporny przepis przestanie wywierać skutki?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/42/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zabezpieczenia i konfiskaty narzędzi służących do popełnienia przestępstwa i korzyści pochodzących z przestępstwa w Unii Europejskiej (Dz.U. 2014, L 127, s. 39).

(²) Decyzja ramowa Rady 2005/212/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie konfiskaty korzyści, narzędzi i mienia pochodzących z przestępstwa (Dz.U. 2005, L 68, s. 49).